

Josep Sort: "La independència de Catalunya beneficia la comunitat internacional"

written by Mercè Feliu | 28 d'abril de 2017

Josep Sort, (Barcelona, 1964), doctor en Ciències Polítiques, historiador, escriptor i professor associat de ciència política a l'UB. Militant independentista des de 1983. Escollit aquest abril nou president de [Reagrupament](#).

Reagrupament va ser un dels primers partits en demanar la unitat d'acció per a la independència. Podries fer una valoració del moment actual?

Més que unitat d'acció, Reagrupament sempre hem defensat la transversalitat independentista. La concreció d'aquesta, és i continua sent a hores d'ara, la candidatura de Junts pel Sí que es va presentar a les eleccions del 2015 i va guanyar per àmplia majoria. En el moment actual, al Parlament de Catalunya existeix també una unitat d'acció entre Junts pel Sí i la CUP que considero que es mantindrà sòlida fins a la celebració del referèndum. L'independentisme es manté ferm i la victòria del Sí és inqüestionable. És el moment de deixar-s'hi la pell. Només queden uns pocs mesos, estem fent història.

Especialista en temes internacionals, com veus el suport a l'autodeterminació de Catalunya a dins d'Europa i en l'àmbit internacional?

A Europa, la solidaritat amb Catalunya creix cada cop més. Es creen intergrups parlamentaris, es porten a terme iniciatives polítiques. Hi ha, el que defineixo, com un silenci eixordador per part dels estats de la Unió Europea, que en cap cas s'han posicionat en favor del seu soci espanyol. Cal tenir en compte, que les relacions internacionals es basen sobretot en interessos, i que des de Catalunya hem de formular un discurs

que vagi en el sentit, que la independència de Catalunya, beneficia la comunitat internacional, tant de forma col·lectiva com a cada estat. Per exemple, en el camp de la seguretat, de l'economia, de la recerca, etc. Internacionalment o mundial, la República de Catalunya en cap cas serà un estat petit, sinó mitjà amb capacitat d'ajudar al desenvolupament i el creixement de molts altres estats, a l'Àfrica, a l'Àsia, a l'Amèrica Llatina.

Internacionalment o mundial, la República de Catalunya en cap cas serà un estat petit, sinó mitjà amb capacitat d'ajudar al desenvolupament i el creixement de molts altres estats

Hi ha, però, una condició indispensable: que la comunitat internacional s'adoni que anem a totes, que no ens arronsarem ni quan Espanya, en el darrer moment, i de forma desesperada, ens ofereixi un pacte que, no cal dir, no serà creïble. La fermesa en l'objectiu per la independència farà que els estats ens tinguin confiança, i jo fins i tot penso que hi haurà una competició per qui serà el primer a reconèixer-nos.

Vivim temps convulsos a Europa: Brexit, xenofòbia, crisi dels refugiats. Això ens ajuda?

Una Catalunya independent serà un factor d'estabilitat en el Mediterrani, que és un dels dos flancs més preocupants de la Unió Europea. Catalunya, històricament, ha tingut una vocació europea i mediterrània i la nostra aportació a aquestes dues àrees, serà positiva, i fins i tot podem col·laborar amb França i Itàlia en el Mediterrani occidental i central. Per altra banda, amb la nostra independència, afavorirem que Espanya es reformi internament i deixi de destinar enormes quantitats de recursos i energia a combatre'ns. En tot cas, Catalunya podrà contribuir sobiranament a satisfer les necessitats del poble espanyol, com també ho farà, per descomptat, amb altres estats de l'Est d'Europa, de l'Àfrica i l'Amèrica Llatina.

Reagrupament participareu en la campanya unitària?

Naturalment. Totalment implicats. Com ja ho hem estat a Junts pel Sí, a l'Assemblea Nacional Catalana, a l'Assemblea de Municipis per la Independència, a Òmnium, a Súmate, a la Plataforma per la Llengua. Es troba en el nostre ADN, si se'm permet. Serem al capdavant, en la mesura de les nostres possibilitats i amb una voluntat de col·laboració amb totes les organitzacions patriòtiques, siguin de la societat civil o polítiques. I això, sense exigir protagonismes, ni càrrecs, ni res semblant. Més que actors principals, ens agrada definir-nos com a guionistes. On molts arriben ara, nosaltres ja hi érem. I ens en felicitem.

Teniu intenció d'endegar també campanya pròpia?

La prioritat és contribuir a l'esforç col·lectiu, lògicament. Això es compatibilitzarà amb actes propis, però oberts a tothom, sobretot coincidint amb activitats orgàniques com són les reunions de la Junta Directiva fora de Barcelona. Ja estem treballant en actes a Igualada, Lleida i Vilafranca o Vic, entre d'altres. També en un cicle de conferències o seminaris, i sondejant la creació d'un canal de debat per internet i d'un butlletí informatiu en llengua anglesa. Sempre en la mesura de les nostres possibilitats. Som una associació sense deutes, però amb recursos limitats. I repeteixo, el principal és treballar plegats amb tothom. Hi hem estat, hi som i hi serem. Fins a la victòria.

Quin és el paper de Reagrupament en relació al PDeCAT?

Molts reagrupats som membres fundadors del PDeCAT. Vam presentar una candidatura pròpia, com es recordarà. A hores d'ara alguns de nosaltres hem estat escollits en càrrecs de responsabilitat en l'àmbit local, comarcal i fins i tot de vegueria. Dit això he de deixar molt clar que RCAT no pretén exigir quotes enlloc, ni al partit, ni a les llistes, ni als càrrecs. Deixeu-me dir, que no ens calen, les quotes. Som gent preparada i compromesa i sabem com treballar. No volem reproduir esquemes anteriors, ja periclitats.

Nosaltres hem contribuït a fer del PDeCAT un partit que accepta la unilateralitat i que es compromet a la regeneració democràtica, com s'ha vist amb el debat de les incompatibilitats

Amb el PDeCAT ens uneix clarament la transversalitat ideològica, que no trobem en altres formacions, que cauen o bé en una ideologització de la nació, o bé en un acomplexament per part d'altres forces. Nosaltres hem contribuït a fer del PDeCAT un partit que accepta la unilateralitat i que es compromet a la regeneració democràtica, com s'ha vist amb el debat de les incompatibilitats. El PDeCAT a més sosté plantejaments seriosos com per exemple, el de la necessitat de tenir un Exèrcit propi, i col·laborar amb els nostres aliats per incrementar la seguretat col·lectiva. Això ens fa creïbles i genera confiança internacionalment.

A hores d'ara, aproximadament un 30% dels associats del PDeCAT provenim d'altres formacions. La nostra aportació serà, de nou, treballar per la victòria de la Independència en el referèndum, des de la certesa que el nou partit hi està completament compromès. Les úniques eleccions que m'interessin són les Constituents, i aquestes són les que se celebraran, segons el full de ruta, sis mesos després del Referèndum, és a dir, cap al març del 2018. Però llavors, probablement, RCAT ja no existirà. I, si em permeteu, jo hauré acomplert una de les meves prioritats vitals: deixar de ser independentista.